

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., v
právní věci

žalobce: **A. C.**
státní příslušnost Moldavská republika
t. č. Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5
735 64 Havířov – Dolní Suchá
zastoupen Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou
sídlem Svornosti 86/2, Havířov.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2024, č. j. OAM-1731/BA-BA01-ZA03-
2023, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
 - I. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Alici Jeziorské, advokátce, sídlem Svornosti 86/2, Havířov, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce ve výši 4 114 Kč, která

jí bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Relevantní skutková zjištění a předchozí řízení

2. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 25. 12. 2023. Učinil tak v návaznosti na rozhodnutí cizinecké policie o svém zajištění za účelem správního vyhoštění ze dne 24. 12. 2023.
3. V protokolu o podání vysvětlení ze dne 24. 12. 2023 žalobce výslovně uvedl, že v Moldavsku není ohrožen na životě, nehrozí mu žádné jiné nebezpečí, nelidské zacházení či trestání. Cizinecká policie rozhodla o správním vyhoštění žalobce na dobu jednoho roku dne 12. 6. 2023, neboť pobýval na území schengenského prostoru neoprávněně. Žalobce uvedené rozhodnutí nerespektoval.
4. Žalovaný dne 27. 12. 2023 rozhodl o tzv. přezajistní žalobce dle ust. § 46a odst.1 písm. e) zákona o azylu na dobu do 21. 6. 2024.
5. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 3. 1. 2023 sdělil, že je pravoslavný křesťan, apolitický, rozvedený, jeho syn žije s matkou. Pochází z města X, naposledy bydlel ve vesnici X (*jedná se o oblast Podněstří – poznámka soudu*). Je moldavské státní příslušnosti, ukrajinské národnosti, hovoří rusky. Z Moldavska vycestoval linkovým autobusem a na území České republiky vstoupil dne 23. 2. 2023. Když začala válka na Ukrajině, podněsterská část Moldavska začala být považována za nepřátele ukrajinského lidu. Lidé je tam provokují a terorizují.
6. Dne 17. 1. 2024 žalobce při pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu zopakoval údaje uvedené v žádosti. Dodal, že v lednu 2023 skončila platnost jeho starého pasu a neměl problémy s vyřízením nového. Při odjezdu z vlasti se rovněž nesetkal s potížemi. V Moldavsku nebyl trestně stíhán; pouze před 16 lety byl asi na 2 až 3 hodiny zajištěn kvůli bitce. Moldavsko opustil, neboť si chtěl vydělat peníze. Upřesnil, že pochází z podněsterské oblasti, kde shromažďují lidi pro odvod do armády. Jemu se to ale nestalo, neboť již byl v České republice. O azyl dříve nepožádal, neboť o této možnost nevěděl. Při návratu do vlasti se obává ruské armády.
7. Správní spis obsahuje Informaci MV České republiky, OAMP: Základní přehled o zemi, zohledňující stav k 2. 3. 2023; Informaci MZV České republiky ze dne 1. 3. 2024, týkající se situace v Podněstří; a Informaci OAMP ze dne 16. 11. 2023 vyjadřující se k situaci obyvatel v Podněstří.

8. Žalovaný posoudil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany a dne 11. 6. 2024 vydal napadené rozhodnutí. Důvody předestřené žalobcem neshledal azylově relevantními a žalobci neudělil mezinárodní ochranu v žádné její formě. Závěrem vyzdvihl, že důvodem odchodu žalobce z vlasti byla snaha po vydělání peněz.

III. Obsah žaloby

9. Žalobce napadl rozhodnutí o neudělení azylu včasnou žalobou, v níž rozhodnutí žalovaného rozporuje v celém jeho rozsahu.
10. Se závěry žalovaného nesouhlasí a odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje za nedostatečné a formální, tedy nepřezkoumatelné.
11. Má za to, že žalovaný nezjistil přesně a úplně skutkový stav, neshromáždil dostatečné informace o zemi původu, tedy je i nesprávně vyhodnotil.
12. Domnívá se, že s ohledem na údaje, které sdělil žalovanému, nelze v jeho případě považovat Moldavsko za bezpečnou zemi původu.
13. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Vyjádřením ze dne 13. 9. 2024 žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
15. Žalovaný nepovažuje námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu za oprávněnou, neboť žalobce seznámil s podklady rozhodnutí. Žalobce přitom nenavrhl žádné doplnění a nevznesl ke shromážděným podkladům žádné připomínky.
16. Žalovaný zdůraznil, že žalobce nebyl nikterak politicky aktivní. Ze zajištěných zpráv o zemi původu vyplývá, že případný odvod branců z Podněstří se může dotýkat jen občanů Ruské federace.
17. Napadené rozhodnutí žalovaný též dostatečně individualizoval a odůvodnil.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Při posuzování věci měl ovšem na zřeteli také čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), který zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje „úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU“.

19. O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
20. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
21. Azylový příběh žalobce lze sumarizovat takto: obecně neutěšená bezpečnostní situace v Podněstří, odkud žalobce pochází; obavy z odvodu do armády; snaha legalizovat svůj pobyt v České republice. Žalovanému žalobce bez bližší konkretizace vyčítá nedostatečně zjištěný skutkový stav a nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí pro absenci individualizace a odůvodnění.
22. Krajský soud úvodem konstatuje, že napadené rozhodnutí je *přezkoumatelné*, jeho odůvodnění obsahuje veškeré povinné náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, přičemž žalovaný si opatřil dostatek podkladů, včetně aktuálních zpráv o zemi původu žalobce; tyto důkazy s ohledem na tvrzení žalobce dostatečným způsobem vyhodnotil a vyšel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu.
23. Pakliže žalobce zcela obecně namítá, že žalovaný nezjistil řádně *skutkový stav věci*, krajský soud zdůrazňuje, že již nijak nevymezil, která jeho tvrzení žalovaný nesprávně vyhodnotil, která zjištění žalovaného považuje za neúplná či nesprávná, či v jakém směru považuje shromážděné podklady za nedostatečné. Žalobce přitom ani v průběhu správního řízení, ani v přezkumném řízení soudním, žádné návrhy na doplnění podkladů (dokazování) v tomto směru neučinil.
24. Soud s ohledem na obecnost námitek a po přezkoumání napadeného rozhodnutí rovněž obecně uvádí, že žalovaný se zabýval všemi tvrzeními žalobce, v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, opatřil si dostatek podkladů pro rozhodnutí a přihlížel ke všem podstatným skutečnostem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě, jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem, žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Soud tak dané námitky shledal nedůvodnými.
25. Krajský soud dodává, že *informace o zemi původu*, jak si je zajistil žalovaný, považuje za dostačující. Žalovaný požadované hodnocení situace v Moldavsku provedl s odkazem na relevantní podklady, které splňovaly podmínky stanovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. 8 Azs 44/2021. Podklady byly relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální (listopad 2023 a březen 2024) ověřené z různých zdrojů, transparentní a dohledatelné (všechny použité informace OAMP obsahují přesné odkazy na jednotlivé zdroje, ze kterých zpracovatel informace vycházel, jednalo se např. o ABC.net; Deutsche Welle; Freedom House; Agentura EU pro azyl EU; Ministerstvo zahraničních věcí České republiky; Rada Evropy; Ministerstvo zahraničních věcí České republiky USA, ČTK a další). Krajský soud se s tímto hodnocením ztotožňuje a považuje je za dostatečné pro rozhodnutí ve věci.
26. Z rozsudku ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40, vyplývá, že důkazní břemeno je rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Zatímco žadatel je povinen prokázat jím tvrzené skutečnosti, žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti maximální

možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. Správní orgán si přitom musí obstarat informace o zemi původu žadatele, které jsou: (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) dohledatelné (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008–71, a ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, dále usnesení ze dne 1. 4. 2020, č. j. 1 Azs 501/2020 - 31, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 Azs 400/2020 - 33).

27. Žalobce *neprokázal, že by v Moldavsku docházelo k mobilizaci*, případně že by docházelo k přelivu konfliktu z Ukrajiny do jeho vlasti. Správní orgán si obstaral informace, které splňují výše uvedená kritéria a jsou s to poskytnout jasný obraz o situaci v zemi. Plyne z nich ostatně i to, že v Podněstří, odkud žalobce pochází, *by se případný odvod branců do armády týkal pouze občanů Ruské federace, nikoli samotných obyvatel Podněstří s ukrajinským či moldavským občanstvím*. Zprávy rovněž udávají, že v souvislosti s válkou na Ukrajině *nedošlo na území samozvané republiky Podněstří ke zhoršení bezpečnostní situace, přestože některé zprávy uvádí údajné útoky na důležité instituce v této oblasti, nelze zjistit, zda se odebraly nebo se jednalo pouze o zpravodajskou hru. V případě, že se jednalo o reálné incidenty, nebyl nikdo ohrožen na životě*. Žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí správně poukázal na možnost přesídlení žalobce na jiné místo v Moldavsku, neboť je občanem Moldavska, disponuje platným cestovním dokladem a neměl problém jej získat. Žalobce neměl dle svého vlastního vyjádření problémy s pobytem na území či s vycestováním. V protokolu o podání vysvětlení ze dne 24. 12. 2023 žalobce výslovně uvedl, že v Moldavsku není ohrožen na životě, nehrozí mu žádné jiné nebezpečí, nelidské zacházení či trestání.
28. Žalovaný přihlédl také k *aktuální bezpečnostní situaci v Moldavsku*, a to v souvislosti s obavou stěžovatele z návratu s ohledem na agresi Ruské federace vůči Ukrajině a možné zahájení dalšího obdobného konfliktu proti Moldavsku. Nejistil však žádné okolnosti nasvědčující reálnosti této hrozby.
29. Nejvyšší správní soud ve své nedávné judikatuře opakovaně zdůraznil, že konflikt, který by opodstatňoval udělení mezinárodní ochrany, v Moldavsku zatím neprobíhá (srov. usnesení NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023-30, ze dne 27. 9. 2023, č. j. 10 Azs 232/2023-25, nebo ze dne 21. 2. 2024, č. j. 1 Azs 228/2023-27).
30. Zcela nad rámec krajský soud upozorňuje i na novelizaci vyhlášky (vyhláškou č. 289/2023 Sb., účinnou od 1. 10. 2023), po které je nyní Moldavsko na seznamu bezpečných zemí původu, a to celé, včetně oblasti Podněstří. Žalobce neoznačil žádné okolnosti, které by v jeho konkrétním případě mohly vést k závěru o opaku. Lze zopakovat, že žalobce je moldavské státní příslušnosti, ukrajinské národnosti, ze země původu vycestoval bez problému, ve vlasti žádným problémem nečelil a rovněž si vyřídil nový cestovní doklad.
31. Konečně krajský soud dodává, že v souladu s konstantní judikaturou nelze ani v namítaných *ekonomických důvodech* (pokud jimi je ona „snaha vydělat peníze“) spatřovat relevantní argument, který by mohl vést k poskytnutí humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003–54, nebo ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004–60, či usnesení NSS ze dne 8. 7. 2021, č. j. 7 Azs 58/2021–36).

32. Azylový příběh nabízený žalobcem žalovaný posoudil dostatečným způsobem a ve světle obsahu správního spisu. Za situace, kdy se z ničeho nepodává, že by snad žalobci mělo hrozit pronásledování či vážná újma ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu, považuje krajský soud odůvodnění napadeného rozhodnutí ve věci za řádné a přezkoumatelné. Správní soud může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se plně ztotožní, a nemusí proto neprakticky a zdlouhavě říkat jinými slovy totéž (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130), což tímto i činí.
33. Krajský soud přitaká rovněž žalovanému, pokud zohlednil skutečnost, že žalobce nepožádal o mezinárodní ochranu bezprostředně po opuštění vlasti, ale až několik měsíců poté. Krajský soud považuje za potřebné uzavřít, že z okolností příjezdu a dalších kroků žalobce lze předpokládat, že o udělení mezinárodní ochrany požádal pouze proto, aby *legalizoval svůj pobyt* na území České republiky a vyhnul se tak nucenému návratu. To názorně dokumentuje jeho sdělení před policejními orgány v prosinci 2023, kdy deklaruje, že v případě návratu do Moldavské republiky mu nehrozí mučení, trest smrti ani nelidské či ponižující zacházení anebo jiné vážné nebezpečí, jeho chtíč je zůstat v České republice, žádost o mezinárodní ochranu podává v návaznosti na své správní vyhoštění a zajištění. Kromě toho, že se z popsaného jednání prýští účelovost, krajský soud považuje za nutné opakovaně zdůraznit, že prostřednictvím azylového řízení nelze žádat o legalizaci pobytu v České republice, neboť pro takový účel obsahuje právní řád České republiky jiné nástroje předpokládané zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2004, č. j. 7 Azs 117/2004-57). Mezinárodní ochrana je specifický institut sloužící jako ochranný štít lidem, kteří byli ve své vlasti pronásledováni či ohroženi vážnou újmou, nikoliv univerzálním nástrojem pro legalizaci pobytu.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
35. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
36. Žalobci soud ustanovil k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupkyni z řad advokátů Mgr. Alici Jeziorskou, jejíž odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud zástupkyni žalobce přiznal odměnu za zastupování podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) ve výši 3 100 Kč, dle obsahu spisového materiálu, a to za jeden úkon právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení) podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Dále soud přiznal zástupkyni žalobce paušální náhradu hotových výdajů za jeden úkon právní služby ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem odměna činí s připočtením 21% daně z přidané hodnoty částku 4 114 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Ostrava 19. prosince 2024

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně